

ਅਸਟੇਟ ਅਫਸਰ ਹੱਦੋਂ ਵੱਧ ਹੈ ਅਤੇ 1977-81 ਦਾ ਜ਼ਮੀਨੀ ਕਿਰਾਇਆ ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਨੂੰ ਅਦਾ ਨਾ ਕਰਨ 'ਤੇ ਅਜੇ ਵੀ ਝੂਠ ਬੋਲ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦਾ ਇਹ ਰਵੱਈਆ ਅਤੇ ਜ਼ਮੀਨੀ ਕਿਰਾਇਆ ਨਾ ਦੇਣ ਦੀ ਉਸ ਦੀ ਕੋਝੀ ਚਾਲਾਂ। ਜ਼ਮੀਨੀ ਮਾਲੀਏ ਦੇ ਬਕਾਏ ਵਜੋਂ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 8 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਸਟੇਟ ਅਫਸਰ ਦੁਆਰਾ 10Q ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਜੁਰਮਾਨਾ ਲਗਾਉਣ ਅਤੇ ਇਸਦੀ ਵਸੂਲੀ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਉਂਦਾ ਹੈ।

(15) ਉਪਰੋਕਤ ਸਾਡੀ ਚਰਚਾ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਖਰਚਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਅਸੀਂ ਰੁਪਏ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਦੇ ਹਾਂ। 5.000

(16) ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇਹ ਦੇਖਣ ਤੋਂ ਗੁਰੇਜ਼ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਦੇ ਜਾਇਜ਼ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਇੰਜ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਉਸ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅਫਸਰਾਂ ਨਾਲ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪਾਇਆ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮਦਦ ਨਾਲ ਬਹੁਤ ਹੀ ਸੁਵਿਧਾਜਨਕ ਢੰਗ ਨਾਲ ਉਸ ਜਗ੍ਹਾ ਦਾ ਜ਼ਮੀਨੀ ਕਿਰਾਇਆ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਬਹੁਤ ਹੀ ਸੁਵਿਧਾਜਨਕ ਢੰਗ ਨਾਲ ਸਿਨੇਮਾ ਦੀ ਇਮਾਰਤ ਦਾ ਨਿਰਮਾਣ ਆਪਣੇ ਆਰਾਮ ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਇਮਾਰਤ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਲਗਭਗ 3 ਸਾਲ ਦਾ ਸਮਾਂ ਲੱਗਾ ਜਦੋਂ ਕਿ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਉਸ ਨੂੰ ਸਿਨੇਮਾ ਸਾਈਟ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਲੈਣ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਇੱਕ ਸਾਲ ਦੇ ਅੰਦਰ ਇਮਾਰਤ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ। ਦੁਬਾਰਾ ਫਿਰ, ਉਸਨੇ 10 ਜੁਲਾਈ, 1980 ਨੂੰ ਸਿਨੇਮਾ ਚਲਾਉਣ ਦਾ ਲਾਇਸੈਂਸ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਅਤੇ 24 ਦਸੰਬਰ, 1981 ਤੱਕ ਸਿਨੇਮਾ ਸਾਈਟ ਮੁੜ ਚਾਲੂ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੀ ਮਦਦ ਨਾਲ ਇਸਨੂੰ ਚਲਾਉਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਸਾਰੇ ਲਾਭ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ। ਇਸ ਤੋਂ

(17) ਅਸੀਂ ਉਮੀਦ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਅਧਿਕਾਰੀ ਭਵਿੱਖ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਢੁਕਵੀਂ ਅਤੇ ਤੁਰੰਤ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਲਈ ਸਾਵਧਾਨ ਰਹਿਣਗੇ ਤਾਂ ਜੋ ਕਾਰਜਕਾਰਨੀ ਵਿੱਚ ਆਮ ਆਦਮੀ ਦਾ ਭਰੋਸਾ ਬਹਾਲ ਹੋ ਸਕੇ ਅਤੇ ਜਨਤਾ ਦੇ ਪੈਸੇ ਨੂੰ ਸਮਾਜ ਦੇ ਬੇਈਮਾਨ ਅਨਸਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਲੁੱਟੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਚਾਇਆ ਜਾ ਸਕੇ।

ਐਸ.ਸੀ.ਕੇ

ਮਾਨਯੋਗ ਪੀ.ਕੇ.ਜੈਨ, ਜੇ.

ਐਸ.ਐਮ.ਟੀ. ਗੁਰਮੀਤ,- ਪਟੀਸ਼ਨਰ।

ਬਨਾਮ

ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ—ਜਵਾਬਦਾਤਾ।
1995 ਦਾ ਐਮ Crl.. ਨੰਬਰ 3356/ਐਮ

24 ਨਵੰਬਰ, 1995

ਜ਼ਾਬਤਾ ਫੌਜਦਾਰੀ, 1973— ਐੱਸ. 154, 156 ਅਤੇ 157— ਅਪਰਾਧ ਦੇ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਸੂਚਨਾ—ਅਜਿਹੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ—ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਰਜ ਕਰਨਾ—ਲਾਜ਼ਮੀ—ਕੋਸ ਦਰਜ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੀ ਜਾਂਚ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ।

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਕਿਸੇ ਪੁਲਿਸ ਸਟੇਸ਼ਨ ਦੇ ਇੰਚਾਰਜ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਜਾਬਤਾ ਦੀ ਧਾਰਾ 154 (1) ਦੀ ਲੋੜ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਕਿਸੇ ਨੋਟਿਸਯੋਗ ਅਪਰਾਧ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਕੋਈ ਵੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਕਤ ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕੇਸ ਦਰਜ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸੂਚਨਾ ਹੈ। ਭਰੋਸੇਯੋਗ ਜਾਂ ਭਰੋਸੇਯੋਗ ਨਹੀਂ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਉਹ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਫਾਰਮ ਵਿਚ ਇਸ ਦਾ ਪਦਾਰਥ ਦਾਖਲ ਕਰਨ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਹੈ, ਭਾਵ, ਅਜਿਹੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਕੇਸ ਦਰਜ ਕਰਨ ਲਈ। ਜ਼ਾਬਤੇ ਦੀ ਧਾਰਾ 154 ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਕੇਸ ਦੇ ਦਰਜ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੀ - ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 157 ਦੁਆਰਾ ਆਪਣਾ ਮਨ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਵਿਕਲਪ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਉਹ ਜਾਂਚ ਵਿਚ ਦਾਖਲ ਹੋਵੇਗਾ ਜਾਂ ਨਹੀਂ।

(ਪਰਾ 24)

ਜੀ.ਐਸ.ਗਰੇਵਾਲ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਟੀ.ਪੀ.ਐਸ ਮਾਨ ਦੇ ਨਾਲ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਸਨ।

ਜਵਾਬਦੇਹੀ ਰਾਜ ਲਈ ਆਈ.ਪੀ.ਐਸ ਸਿੱਧੂ, ਏ.ਏ.ਜੀ.

ਡੀਐਸ ਚਿਮਨੀ ਅਤੇ ਜਸਬੀਰ ਸਿੰਘ, ਐਡਵੋਕੇਟ, ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ 4 ਤੋਂ 15 ਤੱਕ।

ਨਿਰਣਾ

ਪੀਕੇ ਜੈਨ, ਜੇ.

(1) ਇਹ ਪਟੀਸ਼ਨ ਜ਼ਾਬਤੇ ਦੀ ਧਾਰਾ 482 (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ 'ਕੋਡ' ਵਜੋਂ ਜਾਣੀ ਜਾਵੇਗੀ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਅਤੇ 3 ਨੂੰ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 4 ਤੋਂ 15 ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪਰਾਧਿਕ ਮਾਮਲਾ ਦਰਜ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਲਈ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ।

(2) ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਬਿਆਨਾਂ ਅਨੁਸਾਰ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦਾ ਪਤੀ ਸ਼ਰੀਫ ਕੁਮਾਰ ਅਤੇ ਉਸ ਦਾ ਪਿਤਾ ਮਰਹੂਮ ਸ੍ਰੀ ਚੰਬਾ ਰਾਮ ਥਾਣਾ ਸਦਰ ਜਲੰਧਰ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਪੈਂਦੇ ਪਿੰਡ ਰਾਮਬੀਆਂਵਾਲ ਦੇ ਬੇਜ਼ਮੀਨੇ ਹਰੀਜਨ ਸਨ। ਸਰਕਾਰ ਵੱਲੋਂ ਐਲਾਨੀ ਸਕੀਮ ਤਹਿਤ ਪਿੰਡ ਬੰਬੀਆਂਵਾਲ ਦੇ ਕੋਪੀ ਨਗਰ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤ 5 ਮਰਲੇ ਦੇ ਦੋ ਪਲਾਟ ਨੰਬਰ 56 ਅਤੇ 76 ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਦੇ ਨਾਲ ਲੱਗਦੇ ਕ੍ਰਮਵਾਰ ਸ਼ਰੀਫ ਕੁਮਾਰ ਅਤੇ ਮਰਹੂਮ ਸ੍ਰੀ ਚੰਬਾ ਰਾਮ ਨੂੰ ਅਲਾਟ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਚੰਬਾ ਰਾਮ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਪਤਨੀ ਦੀ ਮੌਤ 'ਤੇ ਪਲਾਟ ਨੰਬਰ 76 ਵੀ ਸ਼ਰੀਫ ਕੁਮਾਰ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਮਾਪਿਆਂ ਦਾ ਇਕਲੌਤਾ ਪੁੱਤਰ ਹੋਣ ਕਾਰਨ ਵਿਰਾਸਤ ਵਿਚ ਮਿਲਿਆ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਉਸ ਦੇ ਪਰਿਵਾਰਕ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਉਸ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਪਲਾਟਾਂ ਦੇ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਰਹਿ ਰਹੀ ਹੈ।

(3) ਪਿੰਡ ਦੀ ਗ੍ਰਾਮ ਪੰਚਾਇਤ ਦੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਚੋਣਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਰੀ ਕੁਮਾਰ ਸਰਪੰਚ ਦੇ ਅਹੁਦੇ ਲਈ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਮਦਨ ਲਾਲ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰ: 6 ਵੱਲੋਂ ਵਿਰੋਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਹਰਾਇਆ ਗਿਆ। ਸ੍ਰੀ ਮਦਨ ਲਾਲ ਨੂੰ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰ: 4, 10 ਨੇ ਸਮਰਥਨ ਦਿੱਤਾ। ਕ੍ਰਮਵਾਰ 11, ਯੂ 15 ਅਤੇ 15. ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰ: 5, 7, 8 9 ਅਤੇ 14 ਪੰਚ ਚੁਣੇ ਗਏ। ਇਲਜ਼ਾਮ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸਾਰੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 4 ਤੋਂ 15 ਇੱਕ ਗਰੁੱਪ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇਹ ਸਾਰੇ ਰੱਜਿਸ਼ ਰੱਖਦੇ ਸਨ। ਵਿਰੁੱਧ

ਪੰਚਾਇਤੀ ਚੋਣਾਂ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਧੜੇ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕਰਨ ਕਾਰਨ। ਫਿਰ ਦੋਸ਼ ਹੈ ਕਿ ਉਕਤ ਪਲਾਟ ਨੰਬਰ 56 ਅਤੇ 76 ਦੀ ਹੱਦਬੰਦੀ ਪਿੰਡ ਦੇ ਤਤਕਾਲੀ ਸਰਪੰਚ ਸ੍ਰੀ ਮੁਨਸ਼ੀ ਖਾਨ ਦੀ ਹਾਜ਼ਰੀ ਵਿੱਚ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਵੀ ਸੱਤਾ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 4 ਤੋਂ 15 ਤੱਕ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਗਏ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਪਤੀ ਨੂੰ ਉਕਤ

ਪਲਾਟ ਤੋਂ ਉਜਾੜਨ ਦੀ ਧਮਕੀ ਦਿੱਤੀ। 7 ਜਨਵਰੀ 1994 ਨੂੰ ਮਦਨ ਲਾਲ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 6 ਨੇ ਸ਼ਰੀਫ ਕੁਮਾਰ ਨੂੰ ਉਜਾੜਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਸੀ ਪਰ ਪਿੰਡ ਦੇ ਮੋਹਤਬਰਾਂ ਦੇ ਦਖਲ ਨਾਲ ਉਸਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਨੂੰ ਨਾਕਾਮ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਹਾਲਾਤਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਸ਼ਰੀਫ ਕੁਮਾਰ ਨੇ ਪਲਾਟ ਨੰਬਰ 56 ਅਤੇ 76 'ਤੇ ਉਸ ਦੇ ਸ਼ਾਂਤਮਈ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਦੇਣ ਤੋਂ ਗ੍ਰਾਮ ਪੰਚਾਇਤ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਸਥਾਈ ਮਨਾਹੀ ਦੇ ਫਰਮਾਨ ਲਈ ਸਿਵਲ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਆਰਡਰ 39 ਦੇ ਨਿਯਮ 1 ਅਤੇ 2 ਦੀ ਧਾਰਾ 151 ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਸੀ.ਪੀ.ਸੀ., ਸਬ-ਜੱਜ I ਕਲਾਸ, ਜਲੰਧਰ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ 27 ਅਗਸਤ, 1994 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਰਾਹੀਂ ਬਚਾਅ ਪੱਖ-ਗ੍ਰਾਮ ਪੰਚਾਇਤ ਨੂੰ ਸ਼ਰੀਫ ਕੁਮਾਰ ਨੂੰ ਪਲਾਟ ਨੰਬਰ 56 ਅਤੇ 76 ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਫਿਰ ਇਹ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 4 ਤੋਂ 15 ਵਧੇਰੇ ਹਮਲਾਵਰ ਹੋ ਗਏ ਅਤੇ ਦੁਬਾਰਾ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਸ਼ਾਂਤਮਈ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਦੇਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਜਿਸ 'ਤੇ ਸੀਪੀਸੀ ਦੇ ਆਰਡਰ XXXIX ਨਿਯਮ 2 (ਏ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪਮਾਨ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ।

(4) ਫਿਰ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ 14 ਜਨਵਰੀ, 1995 ਨੂੰ ਦੁਪਹਿਰ 12/12.30 ਵਜੇ ਦੇ ਕਰੀਬ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੰ: 4 ਤੋਂ 15 ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰਿਆਂ ਦੇ ਸਾਂਝੇ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਉਕਤ ਪਲਾਟ ਤੋਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਪਰਿਵਾਰ ਨੂੰ ਉਜਾੜਨ ਲਈ ਉਸ ਦੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਅਪਰਾਧਿਕ ਧੋਹ ਕਮਾਇਆ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਪਤੀ ਸਮੇਤ ਹੋਰ ਪਰਿਵਾਰਕ ਮੈਂਬਰਾਂ ਵੱਲੋਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਅਤੇ ਵਿਰੋਧ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਅੱਗੇ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਸਮੇਂ ਗੁਲਜ਼ਾਰੀ ਲਾਲ, ਡੈਂਟ ਨੰਬਰ 10, ਨੇ ਮਿੱਟੀ ਦਾ ਤੇਲ ਵਾਲਾ ਪਲਾਸਟਿਕ ਦਾ ਡੱਬਾ ਫੜਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ ਜਦੋਂ ਕਿ ਬਾਕੀ ਜਵਾਬਦੇਹ ਉਸ ਦੇ ਨਾਲ ਸਨ; ਕਿ ਕਰਨੈਲ ਸਿੰਘ ਨੇ ਲਲਕਾਰਾ ਖੜਾ ਕਰਕੇ ਆਪਣੇ ਸਾਥੀਆਂ ਨੂੰ ਘਰ ਨੂੰ ਅੱਗ ਲਾਉਣ ਲਈ ਕਿਹਾ, ਜਿਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਗੁਲਜ਼ਾਰੀ ਲਾਲ ਨੇ ਕਮਰੇ ਅੰਦਰ ਪਏ ਸਾਮਾਨ ਅਤੇ ਘਰ ਦੇ ਸਾਮਾਨ 'ਤੇ ਮਿੱਟੀ ਦਾ ਤੇਲ ਪਾ ਦਿੱਤਾ। ਕਿ ਕਰਨੈਲ ਸਿੰਘ ਨੇ ਆਪਣੀ ਜੇਬ ਵਿੱਚੋਂ ਮਾਚਿਸ ਦੀ ਡੱਬੀ ਕੱਢ ਕੇ ਉਸ ਦੇ ਘਰ ਦੇ ਸਾਮਾਨ ਨੂੰ ਅੱਗ ਲਾ ਦਿੱਤੀ ਤਾਂ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਨਸ਼ਟ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਪਰਿਵਾਰਕ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੂੰ ਮਾਰਿਆ ਜਾ ਸਕੇ। ਇਹ ਵੀ ਇਲਜ਼ਾਮ ਹੈ ਕਿ ਮਦਨ ਲਾਲ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਜੋ ਕਿ ਕਿਰਵਾਨ ਨਾਲ ਲੈਸ ਸੀ, ਨੇ ਉਸੇ ਨਾਲ ਦੋ ਵਾਰ ਕੀਤੇ ਜੋ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੀ ਸੱਜੀ ਬਾਂਹ ਅਤੇ ਖੱਬੀ ਬਾਂਹ 'ਤੇ ਲੱਗੇ। ਭੁਪਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਗੰਡਾਸੀ ਨਾਲ ਲੈਸ ਸੀ ਜਿਸ ਨਾਲ ਉਸ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਧੱਕਾ ਮਾਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਹੋਰ ਜਵਾਬ ਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਵੀ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਸੱਟਾਂ ਮਾਰੀਆਂ। ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲਿਆਂ ਵੱਲੋਂ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਅੱਗ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸੁੱਟਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਵੀ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪ੍ਰਿਤਪਾਲ ਸਿੰਘ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੇ ਟਰੈਕਟਰ ਨਾਲ ਖੁੱਲ੍ਹੀ ਜਗ੍ਹਾ 'ਤੇ ਹਲ ਚਲਾ ਦਿੱਤਾ। ਇਹ ਵੀ ਇਲਜ਼ਾਮ ਹੈ ਕਿ ਸਮਾਨ ਅਤੇ ਘਰ ਨੂੰ ਅੱਗ ਲਗਾਉਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰ: 4 ਤੋਂ 15 ਸਾਂਝੀਆਂ ਵਸਤੂਆਂ ਨਾਲ ਜਬਰਦਸਤੀ ਸੜਿਆ ਹੋਇਆ ਸਮਾਨ ਚੁੱਕ ਕੇ ਲੈ ਗਏ।

ਇੱਕ ਟਰੈਕਟਰ-ਟਰਾਲੀ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਵੱਲੋਂ ਉਠਾਏ ਗਏ ਰੌਲੇ-ਰੱਪੇ ਨੇ ਦੌਲਤ ਰਾਮ, ਸਾਬਕਾ ਸਰਪੰਚ, ਰੂਪ ਲਾਲ, ਗੋਪਾਲ ਚੰਦ, ਮੋਹਨ ਸਿੰਘ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਸ. ਮੋਹਿੰਦੋ ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਮਾਇਆ ਮੌਕੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚੀ ਜਿਸ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਜਵਾਬਦੇਹੀਆਂ ਤੋਂ ਬਚਾਇਆ। 14 ਜਨਵਰੀ, 1995 ਨੂੰ ਸ਼ਾਮ 4.05 ਵਜੇ ਸਿਵਲ ਹਸਪਤਾਲ, ਜਲੰਧਰ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦਾ ਮੈਡੀਕਲ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੁਆਇਨਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਡਾਕਟਰ ਨੇ 7 ਸੱਟਾਂ ਦੇਖੀਆਂ। ਤਿੰਨ ਸੱਟਾਂ ਤੇਜ਼ਧਾਰ ਹਥਿਆਰਾਂ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਸਨ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਚਾਰ ਸੱਟਾਂ ਕ੍ਰੂਰ ਹਥਿਆਰਾਂ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਸਨ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੀ ਸੱਜੀ ਬਾਂਹ ਦੇ ਐਕਸ-ਰੇ ਜਾਂਚ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਤੇਜ਼ਧਾਰ ਹਥਿਆਰ ਨਾਲ ਹੋਈ ਸੱਟ ਨੰਬਰ 1 ਨੂੰ ਗੰਭੀਰ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

(5) ਇਹ ਵੀ ਦੋਸ਼ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਸੂਚਨਾ ਥਾਣਾ ਸਦਰ ਜਲੰਧਰ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਪਰ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 4 ਤੋਂ 15 ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਵਿਅਕਤੀ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਉੱਚ-ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧ ਹਨ ਅਤੇ ਪੁਲਿਸ ਵੱਲੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਖਿਲਾਫ ਕੋਈ ਮਾਮਲਾ ਦਰਜ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਦੋਸ਼ਾਂ ਨੇ ਮਾਨਤਾਯੋਗ ਅਪਰਾਧਾਂ ਦਾ ਕਮਿਸ਼ਨ ਬਣਾਇਆ ਹੈ। ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 4 ਤੋਂ 15 ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਇੱਕ ਲਿਖਤੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਡਿਪਟੀ ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਜਨਰਲ ਆਫ ਪੁਲਿਸ, ਜਲੰਧਰ ਰੋਜ਼, ਜਲੰਧਰ ਕੋਟ ਨੂੰ ਕਾਪੀਆਂ ਸਮੇਤ ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਜਨਰਲ ਆਫ ਪੁਲਿਸ ਅਤੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 2 ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਪਰ ਅੱਜ ਤੱਕ ਕੋਈ ਕਾਰਵਾਈ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਸ਼ਿਕਾਇਤ 'ਤੇ (ਅੰਕੜਾ P.3)। ਇਨ੍ਹਾਂ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਮੌਜੂਦਾ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕਰਕੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਹੋਣਾ ਪਿਆ ਹੈ।

(6) ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਮੋਸ਼ਨ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

(7) ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਅਤੇ 3 ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਇੱਕ ਵੱਖਰੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 4 ਤੋਂ 15 ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਲਗਾਏ ਗਏ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦੀ ਪੁਲਿਸ ਦੁਆਰਾ ਤਸਦੀਕ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਝੂਠੇ ਪਾਏ ਗਏ ਸਨ; ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ 14 ਜਨਵਰੀ, 1995 ਨੂੰ ਮੈਡੀਕਲ-ਲੀਗਲ ਰਿਪੋਰਟ ਸਿਵਲ ਹਸਪਤਾਲ, ਜਲੰਧਰ ਤੋਂ ਥਾਣਾ ਸਦਰ ਜਲੰਧਰ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਈ ਸੀ; ਕਿ ਐਸ.ਆਈ ਸੰਤੋਖ ਸਿੰਘ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਬਿਆਨ ਦਰਜ ਕਰਨ ਲਈ ਹਸਪਤਾਲ ਗਿਆ ਸੀ ਪਰ ਡਾਕਟਰ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਅਨੁਸਾਰ ਉਹ 14 ਅਤੇ 15 ਜਨਵਰੀ 1995 ਨੂੰ ਬਿਆਨ ਦੇਣ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਸ ਦਾ ਬਿਆਨ 16 ਜਨਵਰੀ 1995 ਨੂੰ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਡਾਕਟਰ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਬਿਆਨ ਦੇਣ ਲਈ ਫਿੱਟ ਕਰਾਰ ਦਿੱਤਾ। ਇਹ ਅੱਗੇ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕਿਉਂਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 4 ਤੋਂ 15 ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਬਿਆਨ ਝੂਠਾ ਹੋਣ ਦਾ ਸ਼ੱਕ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੰਜਾਬ ਪੁਲਿਸ ਨਿਯਮ 24.4 ਦੇ ਤਹਿਤ ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਡੇਅਰੀ ਰਿਪੋਰਟ ਨੰਬਰ 26 ਮਿਤੀ 16 ਜਨਵਰੀ, 1995 ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਅੱਗੇ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਬਿਆਨਾਂ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਤੱਥਾਂ ਦੀ ਤਸਦੀਕ ਥਾਣਾ ਸਦਰ ਜਲੰਧਰ ਵੱਲੋਂ ਸੂਟ ਵਿਖੇ ਕੀਤੀ ਗਈ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਰੇਸ ਪੈਕਟੇਬਲ ਦੇ ਬਿਆਨ ਕਲਮਬੰਦ ਕੀਤੇ ਅਤੇ ਗੁਪਤ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਵੀ ਕੀਤੀ ਜਿਸ ਤੋਂ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਕਿ ਕੋਈ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਸੱਚਾਈ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਘਟਨਾ ਨਹੀਂ ਵਾਪਰੀ ਅਤੇ ਇਹ ਵੀ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਦੌਰਾਨ ਪਾਇਆ ਗਿਆ।

ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਵਿਅਕਤੀ 'ਤੇ ਸੱਟਾਂ ਸਵੈ-ਪੀੜਤ ਸਨ, ਜਿਸ ਦਾ ਡਾਕਟਰ ਦੀ ਰਾਏ ਦੁਆਰਾ ਸਮਰਥਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਫਿਰ ਇਹ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਪੁਲਿਸ ਨੂੰ ਝੂਠੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਤਾਂ ਜੋ ਪੁਲਿਸ ਆਪਣੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ ਜ਼ਖਮੀ ਕਰਨ ਲਈ ਕਰ ਸਕੇ, ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 182 ਦੇ ਤਹਿਤ 18 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1995 ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜੋ ਵਧੀਕ ਚੀਫ ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ, ਜਲੰਧਰ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਹੈ।

(8) ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਨੰਬਰ 4 ਤੋਂ 15 ਤੱਕ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸ਼ਰੀਫ ਕੁਮਾਰ ਜਾਂ ਉਸਦੇ ਪਿਤਾ ਨੂੰ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਦੇ ਵੀ ਕੋਈ ਦੰਗਾ ਨਹੀਂ ਅਲਾਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਦੇ ਵੀ ਅਜਿਹੇ ਪਲਾਟ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਦੋਸ਼ ਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੇ ਉਸ ਦੀ ਬੀਅਰ ਨੂੰ ਕੱਢਣ ਦੀ ਕੋਈ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਦਾ ਖੰਡਨ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਘਰ ਦੇ ਅੰਦਰ ਪਏ ਘਰੇਲੂ ਸਮਾਨ 'ਤੇ ਅਪਰਾਧਿਕ ਗੜਬੜੀ ਜਾਂ ਮਿੱਟੀ ਦਾ ਤੇਲ ਪਾਉਣ ਜਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਅੱਗ ਲਗਾਉਣ ਦੇ ਦੋਸ਼ਾਂ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਮਦਨ ਲਾਲ ਜਾਂ ਭੁੰਦੜ ਦੇ ਜਵਾਬਦੇਹੀਆਂ ਵੱਲੋਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸੱਟ ਲੱਗਣ ਦੇ ਦੋਸ਼ਾਂ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਘਟਨਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਵਾਪਰੀ; ਕਿ ਦੋਸ਼

ਬੇਬੁਨਿਆਦ ਹਨ; ਕਿ ਪੁਲਿਸ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਬਿਆਨ 'ਤੇ ਡੋਲੀ ਡਾਇਰੀ ਵਿਚ ਰਿਪੋਰਟ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਜੋ ਝੂਠੀ ਪਾਈ ਗਈ; ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਤੱਤ ਨਹੀਂ ਹੈ।

(9) ਮੈਂ ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲਾਂ ਨੂੰ ਸੁਣਿਆ ਹੈ।

(10) ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਵਕੀਲ ਸ੍ਰੀ ਜੀ.ਐਸ.ਗਰੇਵਾਲ, ਸੀਨੀਅਰ ਐਡਵੋਕੇਟ, ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਲਗਾਏ ਗਏ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਹੀ ਗਿਣਨਯੋਗ ਅਪਰਾਧਾਂ ਦੇ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਐਸ.ਐਚ.ਓ., ਪੁਲਿਸ ਸਟੇਸ਼ਨ, ਸਦਰ ਜਲੰਧਰ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 154 ਤਹਿਤ ਐਫ.ਆਈ.ਆਰ ਦਰਜ ਕਰਨ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਅੱਗੇ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਉਕਤ ਧਾਰਾ ਤਹਿਤ ਐਫਆਈਆਰ ਦਰਜ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਸ ਕਾਰਨ ਇਨਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ ਕਿ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਵਿਸ਼ਵਾਸਯੋਗ ਜਾਂ ਭਰੋਸੇਯੋਗ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਰਿਲਾਇੰਸ ਨੂੰ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਜਾਣੇ-ਪਛਾਣੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ - ਹਰਿਆਣਾ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਬਨਾਮ ਚੌ. ਭਜਨ ਬਲ ਮੱਧ ਹੋਰ (੧)।

(11) ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਸ੍ਰੀ ਡੀ.ਐਸ.ਚਿਮਨੀ. ਸ੍ਰੀ ਜਸਬੀਰ ਸਿੰਘ ਸਮੇਤ ਐਡਵੋਕੇਟ ਸ. ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 4 ਤੋਂ 15 ਤੱਕ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਇਕ ਵਾਰ ਸੂਚਨਾ ਦੇ ਕੇ. ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਡਾਇਰੀ ਵਿਚ ਦਰਜ ਰਿਪੋਰਟ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਤਸਦੀਕ ਕਰਨ 'ਤੇ ਝੂਠੀ ਪਾਈ ਗਈ ਸੀ, ਮੌਜੂਦਾ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨਹੀਂ ਹੈ।

(1) ATR 1992 SC 604.

ਸਾਂਭਣਯੋਗ। ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਵੱਲੋਂ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਜ਼ਾਬਤੇ ਦੀ ਧਾਰਾ 482 ਅਧੀਨ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜੇਕਰ ਇਹ ਨਿਆਂ ਦੇ ਅੰਤ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੋਵੇ।

(12) ਸ਼੍ਰੀ IPS ਸਿੱਧੂ, ਸਿੱਖਿਅਤ ਏ.ਏ.ਜੀ., ਪੰਜਾਬ, ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮਾਨਤਾਯੋਗ ਅਪਰਾਧ ਦੇ ਕਮਿਸ਼ਨ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਪੁਲਿਸ ਸਟੇਸ਼ਨ ਦੇ ਇੰਚਾਰਜ ਕੋਲ ਸ਼ੱਕ ਕਰਨ ਦਾ ਕਾਰਨ ਹੈ ਕਿ ਕਥਿਤ ਅਪਰਾਧ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।, ਉਸ ਨੂੰ ਸਟੇਸ਼ਨ ਡਾਇਰੀ ਦੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦੇ ਤੱਤ, ਅਜਿਹੇ ਸ਼ੱਕ ਦੇ ਕਾਰਨਾਂ ਅਤੇ ਇਸ ਤੱਥ ਨੂੰ ਰਿਕਾਰਡ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਪੰਜਾਬ ਪੁਲਿਸ ਰੂਲਜ਼, 1934 ਦੇ ਨਿਯਮ 24.4 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕੇਸ ਦੀ ਜਾਂਚ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ ਜਾਂ ਇਸਦੀ ਜਾਂਚ ਨਹੀਂ ਕਰਵਾਏਗਾ।

(13) ਇਸ ਬਾਰੇ ਚਰਚਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿ ਕਿਹੜੀਆਂ ਬੇਨਤੀਆਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਚਲਿਤ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਸਮਝਦਾਰੀਯੋਗ ਅਪਰਾਧਾਂ ਦੀ ਰਜਿਸਟਰੇਸ਼ਨ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਵਾਲੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣਾ ਜਾਇਜ਼ ਅਤੇ ਉਚਿਤ ਹੋਵੇਗਾ।

(14) ਸੰਹਿਤਾ ਦੀ ਧਾਰਾ 154(1) ਇੱਕ ਮਾਨਤਾਯੋਗ ਅਪਰਾਧ ਦੀ ਰਜਿਸਟਰੇਸ਼ਨ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਢੁਕਵੀਂ ਵਿਵਸਥਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ: -

(1) ਕਿਸੇ ਪੁਲਿਸ ਸਟੇਸ਼ਨ ਦੇ ਇੰਚਾਰਜ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਜ਼ੁਬਾਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਅਪਰਾਧ ਦੇ ਕਮਿਸ਼ਨ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹਰ ਜਾਣਕਾਰੀ, ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਉਸ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਹੇਠ ਲਿਖੀ ਜਾਵੇਗੀ, ਅਤੇ ਸੂਚਨਾ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹੀ ਜਾਵੇਗੀ; ਅਤੇ ਅਜਿਹੀ ਹਰ ਜਾਣਕਾਰੀ, ਭਾਵੇਂ ਲਿਖਤੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਉਪਰੋਕਤ ਅਨੁਸਾਰ ਲਿਖਤੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਘਟਾਈ ਗਈ ਹੋਵੇ, ਇਸ ਨੂੰ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਹਸਤਾਖਰ ਕੀਤੇ ਜਾਣਗੇ, ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਪਦਾਰਥ ਨੂੰ ਇੱਕ ਕਿਤਾਬ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਜੋ ਅਜਿਹੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਅਜਿਹੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਪੱਖੋਂ।"

(15) ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 156 ਪੁਲਿਸ ਸਟੇਸ਼ਨ ਦੇ ਇੰਚਾਰਜ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਤੋਂ ਕਿਸੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਲੋੜ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਮਝੌਤਾਯੋਗ ਅਪਰਾਧ ਦੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਦਾ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੰਦੀ ਹੈ।

(16) ਸੰਹਿਤਾ ਦੀ ਧਾਰਾ 157 ਇਨਵੈਸ ਟਾਈਗੇਸ਼ਨ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਜ਼ਾਬਤੇ ਦੀ ਧਾਰਾ 157 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਨੂੰ ਪ੍ਰੋਵੀਸੋ (ਬੀ) ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਪੜ੍ਹਦਾ ਹੈ:-

"(ਬੀ) ਜੇਕਰ ਕਿਸੇ ਪੁਲਿਸ ਸਟੇਸ਼ਨ ਦੇ ਇੰਚਾਰਜ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਇਹ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਾਂਚ-ਪੜਤਾਲ 'ਤੇ ਦਾਖਲ ਹੋਣ ਲਈ ਕੋਈ ਲੋੜੀਂਦਾ ਆਧਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਕੇਸ ਦੀ ਜਾਂਚ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ।"

(17) ਫਿਰ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 157 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਹੇਠ ਦਿੱਤੇ ਅਨੁਸਾਰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ:

“(2) ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੀ ਧਾਰਾ (ਏ) ਅਤੇ (ਬੀ) ਸੀਐਫ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਹਰੇਕ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਬਾਣੇ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰੀ ਆਪਣੀ ਰਿਪੋਰਟ ਵਿੱਚ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾ ਹੋਣ ਦੇ ਕਾਰਨ ਦੱਸੇਗਾ। ਉਸ ਉਪ-ਧਾਰਾ ਦੀਆਂ ਲੋੜਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਅਤੇ, ਉਕਤ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ (ਬੀ) ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਅਧਿਕਾਰੀ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ, ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਹੋਵੇ, ਤਾਂ ਤੁਰੰਤ ਸੂਚਿਤ ਕਰੇਗਾ। , ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਉਹ ਕੇਸ ਦੀ ਜਾਂਚ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ ਜਾਂ ਇਸਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਵਾਏਗਾ।”

(18) ਧਾਰਾ 154 ਅਤੇ 157 ਨੂੰ ਪੜ੍ਹ ਕੇ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਲਿਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਕਿਸੇ ਪੁਲਿਸ ਸਟੇਸ਼ਨ ਦੇ ਇੰਚਾਰਜ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਮਾਨਤਾਯੋਗ ਅਪਰਾਧ ਦੇ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਮਿਸ਼ਨ ਬਾਰੇ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਰਿਕਾਰਡ ਕਰਨ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 154 ਅਧੀਨ ਉਕਤ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਰੱਖੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਇੱਕ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਿਤਾਬ ਵਿੱਚ ਐਫਆਈਆਰ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਜਾਣਕਾਰੀ। ਇਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਉਸ ਕੋਲ ਇਹ ਕਹਿਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਭਰੋਸੇਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਉਹ ਐਫਆਈਆਰ ਦਰਜ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ। ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 154 ਅਧੀਨ ਐਫਆਈਆਰ ਦਰਜ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੀ ਉਹ ਆਪਣਾ ਮਨ ਬਣਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 157 ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਜਾਂਚ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਣ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਆਧਾਰ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਜੇਕਰ ਉਕਤ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਇਹ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਤਫ਼ਤੀਸ਼ ਕੇਂਦਰ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਣ ਲਈ ਕੋਈ ਲੋੜੀਂਦਾ ਆਧਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਜਾਂਚ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ ਅਤੇ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਨੂੰ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਕਰੇਗਾ ਅਤੇ ਸੂਚਿਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਤੁਰੰਤ ਸੂਚਿਤ ਕਰੇਗਾ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੋਵੇ। ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ-

(19) ਹਰਿਆਣਾ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਬਨਾਮ ਚੌਧਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ / ਭਜਨ ਲਾਲ ਅਤੇ ਹੋਰ (2)। ਸੀਹਿਤਾ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ , ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਮਾਲਕਾਂ ਨੇ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਖੁਸ਼ੀ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤੀ: -

ਧਾਰਾ 154(1) ਜਾਂ ਸੀਹਿਤਾ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਇੱਕ ਅਪਰਾਧਿਕ ਅਪਰਾਧ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਅਪਰਾਧ ਜਾਂ ਕੇਸ ਦਰਜ ਕਰਨ ਦੇ ਪੜਾਅ 'ਤੇ , ਸਬੰਧਿਤ ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀ ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਜਾਂਚ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਕਿ ਕੀ ਸੂਚਨਾ ਮੰਤ ਦੁਆਰਾ ਰੱਖੀ ਗਈ ਜਾਣਕਾਰੀ ਭਰੋਸੇਮੰਦ ਅਤੇ ਸੱਚੀ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਅਤੇ ਦੁਬਾਰਾ ਵਰਤੋਂ

(2) ਏਆਈਆਰ 1992 ਐਸਸੀ 604.

ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕੇਸ ਦਰਜ ਕਰੋ ਕਿ ਜਾਣਕਾਰੀ ਭਰੋਸੇਯੋਗ ਜਾਂ ਭਰੋਸੇਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਕਿਸੇ ਪੁਲਿਸ ਸਟੇਸ਼ਨ ਦੇ ਇੰਚਾਰਜ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੇਸ ਦਰਜ ਕਰਨ ਅਤੇ ਫਿਰ ਜਾਂਚ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਹੈ ਜੇਕਰ ਉਸ ਕੋਲ ਕਿਸੇ ਅਪਰਾਧ ਦੇ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦਾ ਸ਼ੱਕ ਹੋਣ ਦਾ ਕਾਰਨ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਉਸਨੂੰ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 156 ਅਧੀਨ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ। ਜਾਂਚ ਦੇ ਗੇਟ ਤੱਕ , ਧਾਰਾ 157 ਦੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਦੇ ਅਧੀਨ। ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਸੀਮਿਲਿਤ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ

ਕੋਡ, ਅਸੀਂ ਮੌਜੂਦਾ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਨਾਲ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਨਜਿੱਠਣ ਦਾ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦੇ। ਜੇਕਰ, ਇੱਕ ਪੁਲਿਸ ਸਟੇਸ਼ਨ ਦਾ ਇੰਚਾਰਜ ਅਧਿਕਾਰੀ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਅਣਗਿਣਤ ਅਪਰਾਧ ਦੀ ਸੂਚਨਾ 'ਤੇ ਕੇਸ ਦਰਜ ਕਰੇ, ਜਿਸ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਸ 'ਤੇ ਲਗਾਏ ਗਏ ਕਾਨੂੰਨੀ ਫਰਜ਼ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਹੈ, ਅਜਿਹੇ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਦੁਖੀ ਵਿਅਕਤੀ ਸੂਚਨਾ ਦੇ ਤੱਤ ਨੂੰ ਲਿਖਤੀ ਅਤੇ ਡਾਕ ਰਾਹੀਂ ਸਬੰਧਤ ਪੁਲਿਸ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਨੂੰ ਭੇਜ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਜੇਕਰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੈ। ਉਸ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਭੇਜੀ ਗਈ ਜਾਣਕਾਰੀ ਇੱਕ ਨੋਟਿਸਯੋਗ ਅਪਰਾਧ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਜਾਂ ਤਾਂ ਇਸ ਕੇਸ ਦੀ ਖੁਦ ਜਾਂਚ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਉਸ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਿਸੇ ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 154 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (3) ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ।

(20) ਜੇਕਰ ਕਿਸੇ ਥਾਣੇ ਦਾ ਇੰਚਾਰਜ ਸੂਚਨਾ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਗਿਣਨਯੋਗ ਅਪਰਾਧ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਅਪਰਾਧ ਦਰਜ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਸੂਚਨਾ ਭਰੋਸੇਯੋਗ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਰਦਾਰੀ ਇਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਜਿੰਦਾ ਸੀ। ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਪੈਰਾ 31 ਵਿੱਚ ਇਸ ਪਹਿਲੂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਦੇ ਹੋਏ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਮਾਲਕਾਂ ਨੇ ਹੇਠ ਲਿਖਿਆਂ ਨਿਰੀਖਣ ਕੀਤਾ: -

“ਇਹ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ ਕਿ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 154(1) ਵਿੱਚ, ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੇ ਆਪਣੀ ਸਮੂਹਿਕ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ, ਧਾਰਾ 41(1) (ਏ) ਜਾਂ (ਜੀ) ਦੇ ਸਮਾਨ ਯੋਗਤਾ ਪੂਰੀ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ “ਜਾਣਕਾਰੀ” ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਸਾਵਧਾਨੀ ਅਤੇ ਸਾਵਧਾਨੀ ਨਾਲ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਕੋਡ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸਮੀਕਰਨ, “ਵਾਜਬ ਸ਼ਿਕਾਇਤ” ਅਤੇ “ਭਰੋਸੇਯੋਗ ਜਾਣਕਾਰੀ” ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 41(1) (ਏ) ਅਤੇ (ਜੀ) ਦੇ ਉਲਟ ਧਾਰਾ 154(1) ਵਿੱਚ “ਜਾਣਕਾਰੀ” ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਗੈਰ-ਯੋਗਤਾ ਇਸ ਕਾਰਨ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿ ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਰਿਕਾਰਡ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਕਿਸੇ ਮਾਨਤਾਯੋਗ ਅਪਰਾਧ ਦੇ ਕਮਿਸ਼ਨ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਜਾਣਕਾਰੀ ਅਤੇ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕੇਸ ਦਰਜ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿ ਉਹ ਇਸ ਦੀ ਵਾਜਬਤਾ ਜਾਂ ਭਰੋਸੇਯੋਗਤਾ ਤੋਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਜਾਣਕਾਰੀ ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿਚ, ਉਕਤ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦੀ 'ਤਰਕਸ਼ੀਲਤਾ' ਜਾਂ 'ਭਰੋਸੇਯੋਗਤਾ' ਕੇਸ ਦਰਜ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਰਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਮੌਜੂਦਾ ਧਾਰਾ 154 ਦੀ ਪਿਛਲੀਆਂ ਸੰਹਿਤਾਵਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਤੁਲਨਾ ਇਹ ਦਰਸਾਏਗੀ ਕਿ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੇ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ ਯੋਗਤਾ ਪੂਰੀ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਸਿਰਫ "ਜਾਣਕਾਰੀ" ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ ਵਰਤਣਾ ਫਿੱਟ ਹੈ।

(21) ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ, ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਸਰਦਾਰੀ ਰੱਖੀ ਗਈ ਹੈ: ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਕਿਸੇ ਪੁਲਿਸ ਸਟੇਸ਼ਨ ਦੇ ਇੰਚਾਰਜ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕਿਸੇ ਸੰਹਿਤਾ ਦੀ ਧਾਰਾ 154 (1) ਦੀਆਂ ਜ਼ਰੂਰਤਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਪਰਾਧ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਕੋਈ ਜਾਣਕਾਰੀ ਰੱਖੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀ ਕੋਲ ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰ ਕੋਈ ਵਿਕਲਪ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਪ੍ਰੈੱਸ ਕਰਾਈਬਡ ਫਾਰਮ ਵਿਚ ਇਸ ਦਾ ਪਦਾਰਥ ਦਾਖਲ ਕਰੇ, ਭਾਵ ਅਜਿਹੀ ਸੂਚਨਾ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕੇਸ ਦਰਜ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ।

(22) ਪਹਿਲੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਦਰਜ ਕਰਨ ਲਈ ਜੇ ਸ਼ਰਤ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ, ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇੱਥੇ ਇੱਕ ਜਾਣਕਾਰੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਜਾਣਕਾਰੀ ਨੂੰ ਇੱਕ ਨੋਟਿਸਯੋਗ ਅਪਰਾਧ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

(23) ਇਹ ਠੀਕ ਹੈ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਪੁਲਿਸ ਰੂਲਜ਼, 1934 ਦਾ ਨਿਯਮ 24.4 ਸਿੱਖਿਅਤ ਏ.ਏ.ਜੀ., ਪੰਜਾਬ ਦੀ ਦਲੀਲ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਪੁਲਿਸ ਸਟੇਸ਼ਨ ਦੇ ਇੰਚਾਰਜ ਪੁਲਿਸ ਸਟੇਸ਼ਨ 'ਤੇ ਐਫਆਈਆਰ ਦਰਜ ਕਰਨ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਜਾਣਕਾਰੀ ਅਤੇ ਇਸ ਦੀ ਬਜਾਏ ਸਟੇਸ਼ਨ ਡਾਇਰੀ ਵਿੱਚ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦੇ ਉਪ-ਪੱਧਰ ਨੂੰ ਦਰਜ ਕਰਨ ਲਈ ਉਸ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸੀ। ਉਕਤ ਨਿਯਮ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ:-

"24.4 (1) ਜੇਕਰ ਕਿਸੇ ਕਾਗਨੀਜ਼ੇਬਲ ਅਪਰਾਧ ਦੇ ਕਥਿਤ ਕਮਿਸ਼ਨ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਜਾਣਕਾਰੀ ਜਾਂ ਹੋਰ ਖੁਫੀਆ ਜਾਣਕਾਰੀ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਥਾਣੇ ਦੇ ਇੰਚਾਰਜ ਕੋਲ ਇਹ ਸ਼ੱਕ ਕਰਨ ਦਾ ਕਾਰਨ ਹੈ ਕਿ ਕਥਿਤ ਅਪਰਾਧ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਸਟੇਸ਼ਨ ਡਾਇਰੀ ਵਿੱਚ ਜਾਣਕਾਰੀ ਜਾਂ ਖੁਫੀਆ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦਾ ਪਦਾਰਥ ਅਤੇ ਇਹ ਸ਼ੱਕ ਕਰਨ ਲਈ ਉਸਦੇ ਕਾਰਨ ਦਰਜ ਕਰੇਗਾ ਕਿ ਕਥਿਤ ਅਪਰਾਧ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਸੂਚਨਾ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਵੀ ਸੂਚਿਤ ਕਰੇਗਾ, ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਉਹ ਕੇਸ ਦੀ ਜਾਂਚ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ ਜਾਂ ਇਸ ਦਾ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਬਣੇਗਾ। ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ।"

ਇਹ ਨਿਯਮ ਸਾਲ 1934 ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਨੇ ਜ਼ਾਬਤਾ ਫੌਜਦਾਰੀ 1973 ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਆਪਣੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਸੰਹਿਤਾ ਦੀ ਧਾਰਾ 154 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਵਿਆਖਿਆ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਮਾਲਕਾਂ ਦੁਆਰਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੇ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ "ਵਾਜਬ" ਜਾਂ "ਭਰੋਸੇਯੋਗ" ਦੇ ਅਗੇਤਰ ਦੇ ਨਾਲ ਉਕਤ ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ ਯੋਗ ਬਣਾਏ ਬਿਨਾਂ ਸਿਰਫ "ਜਾਣਕਾਰੀ" ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ ਵਰਤਣਾ ਉਚਿਤ ਸਮਝਿਆ ਸੀ।

(24) ਉਪਰੋਕਤ ਵਿਚਾਰ-ਵਟਾਂਦਰੇ ਤੋਂ ਉਭਰ ਕੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆਈ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਥਿਤੀ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਕਿਸੇ ਪੁਲਿਸ ਸਟੇਸ਼ਨ ਦੇ ਇੰਚਾਰਜ ਨੂੰ ਜਾਬਤਾ ਦੀ ਧਾਰਾ 154(1) ਦੀ ਲੋੜ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਪਰਾਧ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਕੋਈ ਵੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਕਤ ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀ ਰਜਿਸਟਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ। ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕੇਸ ਕਿ ਜਾਣਕਾਰੀ ਭਰੋਸੇਯੋਗ ਜਾਂ ਭਰੋਸੇਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਉਹ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਫਾਰਮ ਵਿਚ ਇਸ ਦਾ ਪਦਾਰਥ ਦਾਖਲ ਕਰਨ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਹੈ, ਭਾਵ, ਅਜਿਹੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਕੇਸ ਦਰਜ ਕਰਨ ਲਈ। ਜਾਬਤੇ ਦੀ ਧਾਰਾ 154 ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਕੇਸ ਦੇ ਦਰਜ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੀ ਉਕਤ ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਜਾਬਤੇ ਦੀ ਧਾਰਾ 157 ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਵਿਕਲਪ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਜਾਂਚ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਵੇਗਾ ਜਾਂ ਨਹੀਂ।

(25) ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਤੋਂ 3 ਦਾ ਕੇਸ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਝੂਠੀ ਪਾਈ ਗਈ ਸੀ; ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਘਟਨਾ ਨਹੀਂ ਵਾਪਰੀ ਸੀ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੱਟਾਂ ਖੁਦ ਮਾਰੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਮੌਜੂਦ ਰਿਕਾਰਡ ਦੀ ਨੰਗੀ ਪੜਤਾਲ ਤੋਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ 14 ਜਨਵਰੀ, 1995 ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਵਿਅਕਤੀ 'ਤੇ ਸੱਟਾਂ ਲੱਗਣ ਕਾਰਨ ਹਸਪਤਾਲ ਦਾਖਲ ਕਰਵਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਦੋ ਦਿਨ ਭਾਵ 14 ਜਨਵਰੀ, 1995 ਤੱਕ ਲਗਾਤਾਰ ਬਿਆਨ ਦੇਣ ਲਈ ਅਯੋਗ ਸੀ ਅਤੇ 15 ਜਨਵਰੀ 1995. ਕੁਝ ਸੱਟਾਂ ਇੱਕ ਤਿੱਖੇ ਧਾਰ ਵਾਲੇ ਹਥਿਆਰ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀਆਂ ਜਾ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਦੀ ਹਾਲਤ ਗੰਭੀਰ ਦੱਸੀ ਗਈ ਹੈ। ਇਹ ਸਮਝ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹੈ ਕਿ ਐਸ.ਐਚ.ਓ., ਥਾਣਾ ਸਦਰ ਜਲੰਧਰ ਨੇ ਕਿਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਇਹ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਿਆ ਹੈ ਕਿ ਦਰਖਾਸਤ ਦੇ ਵਿਅਕਤੀ 'ਤੇ ਸੱਟਾਂ ਖੁਦ ਹੀ ਲੱਗੀਆਂ ਹਨ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਪਲਾਟ ਨੰ: 56 ਅਤੇ 76 ਸਬੰਧੀ ਗ੍ਰਾਮ ਪੰਚਾਇਤ ਵਿਰੁੱਧ ਉਸ ਦੇ ਪਤੀ ਸ਼ਰੀਫ ਕੁਮਾਰ ਵੱਲੋਂ ਭਗੌੜੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿਚ ਮੁਦਈ ਦੀ ਕਾਪੀ ਦੇ ਨਾਲ ਸਬ- ਆਰਡੀਨੇਟ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਹੁਕਮ ਦੀ ਕਾਪੀ ਵੀ ਨੱਥੀ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਜਲੰਧਰ, ਜਿਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਲੀਬਿਤ ਹੋਣ ਦੇ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਗ੍ਰਾਮ ਪੰਚਾਇਤ ਨੂੰ ਸ਼ਰੀਫ ਕੁਮਾਰ ਨੂੰ ਪਲਾਟ ਨੰਬਰ 56 ਅਤੇ 76 ਤੋਂ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਮੌਜੂਦਾ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਵਰਣਿਤ ਦੋਸ਼ਾਂ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਦੋਸ਼ਾਂ (ਅੰਗ੍ਰੇਜ਼ੀ P.3" ਵੱਖ-ਵੱਖ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਨੂੰ ਸੰਬੰਧਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਸਮਝੌਤਾਯੋਗ ਅਪਰਾਧਾਂ ਦੇ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਕਰਨ ਲਈ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਕੁਝ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਦੁਆਰਾ ਵੀ ਸਮਰਥਨ ਕੀਤਾ ਜਾਪਦਾ ਹੈ) ਕਥਿਤ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਥਾਣਾ ਸਦਰ ਜਲੰਧਰ ਦੇ ਐਸ.ਐਚ.ਓ ਵੱਲੋਂ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਭ ਕੁਝ ਜਾਇਜ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਦਰਖਾਸਤਕਰਤਾ ਦੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਥਾਣਾ ਸਦਰ ਦੀ ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਡਾਇਰੀ ਵਿੱਚ ਦੱਖੀ ਹੋਈ ਹੈ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਹਰੀਜਨ ਹੈ, ਜੋ ਸਮਾਜ ਦੇ ਇੱਕ ਕਮਜ਼ੋਰ ਵਰਗ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਇੱਕ ਕਾਗਨੀਜ਼ੇਬਲ ਜੁਰਮ ਦੀ ਜਾਂਚ ਉਹ ਖੇਤਰ ਹੈ ਜੋ ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀ ਲਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰਾਖਵਾਂ ਹੈ ਜਿਸ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਉਸ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਬੇਰੋਕ ਹਨ, ਪਰ ਜੇ ਕੋਈ ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀ ਸੀਮਾਵਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਜਾਂਚ-ਪੜਤਾਲ ਨੂੰ ਗਲਤ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਵਰਤਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੂਚਨਾ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਲਈ ਗੰਭੀਰ ਪੱਖਪਾਤ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣਦਾ ਹੈ। ਜਾਂ ਹੋਰ

. Smt. Gunnit v. State of Punjab and others (P. K. Jain, J.)

ਵਿਅਕਤੀ, ਫਿਰ ਕਿਸੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਲਈ ਪੀੜਤ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਪਹੁੰਚ ਕੀਤੇ ਜਾਣ 'ਤੇ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਉਲੰਘਣਾ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਅਤੇ ਸੀਮਾ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾਗਰਿਕਾਂ ਨੂੰ ਪੁਲਿਸ ਦੇ ਰਹਿਮੋ-ਕਰਮ 'ਤੇ ਛੱਡੇ ਬਿਨਾਂ ਉਚਿਤ ਆਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕਰਨੇ ਪੈਂਦੇ ਹਨ। .

(26) ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਲਈ ਇਹ ਫਾਇਦੇਮੰਦ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦੇ ਗੁਣਾਂ ਜਾਂ ਪੱਖਾਂ ਦੁਆਰਾ ਆਪੋ-ਆਪਣੀਆਂ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਵਿੱਚ ਮੇਰੇ ਸਾਹਮਣੇ ਲਗਾਏ ਗਏ ਜਵਾਬੀ ਦੋਸ਼ਾਂ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਰਾਏ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰੇ। ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਕਾਫ਼ੀ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 3, ਭਾਵ ਐਸ.ਐਚ.ਓ, ਬਾਣਾ ਸਦਰ ਜਲੰਧਰ ਦੇ ਹੱਥੋਂ ਇੱਕ ਕੱਚਾ ਸੌਦਾ ਮਿਲਿਆ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੇ ਜ਼ਾਬਤਾ ਦੀ ਧਾਰਾ 154 ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਕਾਨੂੰਨ ਅਨੁਸਾਰ ਕਾਰਵਾਈ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਖੌਤੀ ਜਾਂਚ ਵਿਚ ਇਤਰਾਜ਼ਯੋਗ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਅਤੇ ਕਮਜ਼ੋਰੀਆਂ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿਚ ਜਾਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕੀਤਾ ਹੈ।

(27) ਉੱਪਰ ਦੱਸੇ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਹੈ। ਸੀਨੀਅਰ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਆਫ ਪੁਲਿਸ, ਜਲੰਧਰ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰ: 2 ਨੂੰ ਮੌਜੂਦਾ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਸ਼ਿਕਾਇਤ (ਅੰਕੜਾ P.3) ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕੇਸ ਦਰਜ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਕੇਸ ਦਰਜ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਤਫਤੀਸ਼ ਪੁਲਿਸ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਦੇ ਰੈਂਕ ਤੋਂ ਘੱਟ ਨਾ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਪੀਐਫਸੀ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

(28) ਇਸ ਹੁਕਮ ਦੀ ਇੱਕ ਕਾਪੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਅਤੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦੀਆਂ ਕਾਪੀਆਂ ਦੇ ਨਾਲ (ਅੰਗ੍ਰੇਜ਼ੀ P.3) ਤੁਰੰਤ ਜ਼ਰੂਰੀ ਪਾਲਣਾ ਲਈ ਸੀਨੀਅਰ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਡੈਂਟ ਆਫ ਪੁਲਿਸ, ਜਲੰਧਰ ਨੂੰ ਭੇਜੀ ਜਾਵੇ।

ਐਸ.ਸੀ.ਕੇ

13217/HC—Govl. ਪ੍ਰੈਸ, ਯੂ.ਟੀ., ਸੀ.ਐੱਚ.ਡੀ.,

ਡਿਸਕਲੇਮਰ :- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ

. Smt. Gunnit v. State of Punjab and others (P. K. Jain, J.)

ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਰਵਨੀਤ ਸਿੰਘ